39507 - Фурӯши ҳайвонот бо вазн

савол

Оё ҷоиз аст, ки ҳайвоне, ки гӯшташ хӯрда мешавад, мисли мурғҳоро зинда бо вазн фурӯхт? Бояд қайд кард, ки ин усули фурӯш дар миёни мо хеле маъмул аст.

Ҷавоби муфассал

Бале, фурӯхтани ҳайвонот дар ҳолати зинда бо вазн ҷоиз аст.

Кумитаи доимӣ пурсида шуд:

Оё харидани мурғ ва гӯсфанд бо тарозу ҷоиз аст, хоҳ зинда бошанд ё забҳ шуда бошанд?

Чунин посух доданд: Асос ин аст, ки муомилаҳо миёни мусалмонон ҳалол аст, магар он муомилаҳое ки Шариъат онро бо далел ҳаром гардонидааст. Аз ин рӯ, медонем, ки харидани мурғу гӯсфанд бо вазн ҷоиз аст ва мо ягон монееро дар Шариъат намедонем, ки инро манъ кунад. Поёни сухан.

"Фатово-л-лаҷнати-д-доима" (13/290).

Ҳамчунин дар фатовои Кумитаи доимӣ (13/290) омадааст:

Ҷоиз аст, ки гӯсфанд ва дигар ҳайвонотро зинда бо вазн фурӯшанд, хоҳ бо кило ва хоҳ бо дигар воҳидҳо, зеро ҳадаф муайян кардани арзиш аст, ки он бо воситаи вазн ҳосил мешавад. Поёни сухан.

Инчунин дар ҳамин китоб (13/289) омадааст:

Фурӯхтани ҳайвонот бо тарозу ҷоиз аст ва бо дидани зоҳири он ҳам вазн накарда фурӯхтан ҷоиз аст, бо иҷмои донишмандон. Он чизе, ки дар меъда ё шиками он аст, мисли хӯрок ва ғайра, ба фурӯш таъсир намерасонад, зеро он низ як қисми ҳайвон аст. Пас, фурӯхтани он бо он чизҳое, ки дар дохилаш аст, бо вазн ҷоиз аст. Поёни сухан.

Аллоҳ донотар аст.